

тамошних морозів. Тарифа для переселенців туди дуже дешева, бо по 7 рублів з чоловіка. Послідні роки правління потрохи підтримувало переселене; але тепер каже, що вже нема підходячої для переселенців землі — і так тепер у нас багато людей, що попродали свої ґрунти, а їх не випускають звідси, не то що в далеку Сибір, куди деякі і самі роздумали вже йти зі страху перед морозами, а і в Ставропіл, де они хотіли купувати собі землю (на Сибірі давали дурно).

Вийшла тепер книжка: „Прибавленіє къ всеподданнѣйшему докладу Министра Земледѣлія и Государственныхъ имуществъ по поѣздкѣ въ Сибірть осенью 1895 года.“ Про неї я читав рецензію в „Извѣстіяхъ министерства Земледѣлія и Гос. имуществъ“. З неї виходить, що на Сибірі зовсім нема такої сили земель, добрих на культуру хліба, як думав де-хто, глядячи на великий простір Сибірі на карті, бо там фонд таких уже майже вичерпаний через заселене силою наспівших у послідні три роки колоністів а більша частина Сибірі ніколи не буде пригожа під культуру хліба.

За тим є там ще цікаво ось що, що беру з „Извѣстія“ нашого министерства рільництва і доменів дословно: „Третья глава заканчивается общєю характеристикой переселенцевъ изъ отдѣльныхъ мѣстностей Россіи, причѣмъ отмѣчаются колонизаторскія способности малороссовъ“. І так Українці мають похвалу, як добрі колонізатори. від російського міністра рільництва і доменів. А в Америці, як Ви часто пишете, наші Русини лихі колонізатори. Очевидна річ: Росії з Америкою не рівняти ся.

Українець.

НОВИНКИ.

Чернівці, дня 4-го марта 1897.

З Радівців телеграфують нам: Послом з пятої курії полудневої части Буковини вибраний Волох др. Юрій Попович; він дістав 597 голосів, Ліхтенбергер 17, др. Ст. Стоцкий (хоч не кандидатував) 6, кандидат соц. дем. Вітюк 1 голос, Косовер 1 голос, 5 голосів уневажено.

З руху виборчого. В Кіцмани 28. лютого в полудне відбули ся в салі касиновій передвиборчі збори п. Воляна в приєстности старости Захара. Народу було як на зборах п. Винницького, інтелігенції всего 8 людей. Був тут

о. Мартинович і Драчинський з Товтрів а post festum ще о. Тиминський. Головою зборів був протоерей Гомівка, під котрого проводом говорили кромі Циганюка з Заставни, самі уніяти др. Волян, уніятский о. Устиянович з Заставни і Крушинський. Волян і тут говорив, що стратив 36.000 зр. і ще що виступав публично в Відни 17 разів (про се ніхто не чував). Прибаранячій печені і пиві провадив реї Попескул і Томюк, що при чревоугодженію дають полет своїй фантазіі. Нам сподобав ся дуже ультра-православний протоерей Гомівка, що братав ся з уніятами в очах православних мужиків, доказуючи що він з ними одно тіло і один дух.

Вибори в Галичині. До Dziennik-a Polsk-ого доносять з Тернополя під днем 1-го н. ст. марта: „Вчера в ночи (отже або з суботи на неділю або з неділі на понеділок) зїхав до Березовиці великої маніпулянт тутешного староства і в хаті господаря Пилипа Підгайного зачав сейчас в ночи переводити правибори з 5-тої і 4-тої курії. Селяни, дізнавши ся про се, впали на обієте Підгайного і хату здемолювали. Делегат староства, не докінчивши урядованя, поспішно з села виїхав. Нині відійшов до Березовиці відділ драгонів з Тернополя.“ — Сегодня (1-го марта) приїхала до Калуша зі Станіславова компанія інфантерії, а вечірним поїздом мають приїхати ще дві компанії. В місті аж кишить від жандармерії і війська. Ото вибори! — З Сколього телеграфують: Нині (2 марта) відбули ся тут правибори з кровавим результатом. Завізвано військо і жандармерию. Двох правиборців ранено тяжко, двох смертельно. — В Варяжи побили парубки управителя дїбр тартаківських і комісаря правительственного, а жандарма розбрїли. — В Тернопільщині випали правибори переважно в користь партії радикальної. Кандидатом IV. курії є о. Мирунович з Березовиці. О. Мируновича увязнила жандармерія і відставила до Тернополя. — На жадане ярославского суду увязнено в суботу у Львові Корн. Желяшкевича, соціалістичного кандидата на посла до ради державної. Прокуратория обжаловує Желяшкевича о злочин підбурюваня одних, кляс против других. — Увязненого відставлено до перемиского окружного суду. Другого соціалістичного проводира друкаря Льва Мисьола увязнено в західній Галичині. — В Стрию прийшло при правиборах до забурень з powodu арештованя кількох робітників. Робітники з залізничї обступили староство і жадали винищення арештованих. Відтак повибивали в старостві шиби і поломили птахети. Двох дїюрістів вискочило вікном і спровадили жандармерию, котра очистила подвіре і арештувала кільканайцятьох робітників.

З почти. Від 6. марта зачне свою діяльність нова почта в Глиниці. Ся почта обійме громади Глиницю, Дубівці, Коростовату і обшари двірескі в Глиниці Фльондора і в Глиниці і Дубівцях Венгриновича.

Рекляму на кувертах дозволила дирекція почт у Відни, установляючи, що висилаючий може не тільки імя адресата помістити на куверті, але також і все те, що уважає відповідним, щоби захвалити себе або свій завід. Замітки такі можна поміцати в слові або в рисунках; кравець може вибити сурдут на куверті, швець чобіт, кандидат на посла свою програму і т. д. Всякі такі оголошеня мусять бути уміщені на горішній части куверти зверху або з другої сторони і не занимати більше місця, як четверту часть.

Не підем на війну, як грозять недоспілі політики, що не мають що робити, та роздувають яку-будь аферу, щоби викликати сензацію. Президент міністрів видав обіжник до всіх намісників і президентів, щоби поголоски про війну і мобілізацію сейчас простували в урядових часописах, бо они не мають ніякої підстави і надурно лякають тільки населене.

Добрий приклад дають Лемки з села Маластова повіта горлицкого. Село се, що правда, не велике і бідні там господарі, бо то під Магурою і як би в Карпатах, але за то господарі в Маластові були завжди веселі як би богатири. Коли котрий господар справляв весіле, то брав від жида бочку горівки, 50 до 60 літрів та ще кілька літрів оковити, щоби горівка була міцна, пива 6 до 8 четверток, а на мясо купив корову або вола і так тримав весіле цілий тиждень. Бракло горівки, то господар мусів знову брати кільканайцять літрів і через то господарі дуже розпивали ся. А які неморальні звичаї на таких весілю обходили, — о тім не варто і писати. Але дня 26-го лютого с. р. на засіданю ради громадскої ухвалено і постановлено, щоби всі давні звичаї весілій раз на все скасувати, а постановлено, що весіля мають до 24 годин цілком закінчити ся. Тую постанову ухвалили всі господарі назначаючи кару від 10 зр. до 50 зр. на того, хто би провинив ся проти сеї постанови. Най буде честь громаді Маластова.

Славного двірника має громада Шоломия в Галичині. Тамошні громадяни так пишуть про него до *Народної Часописи*: Велика подяка належить ся нашому начальникови громади п. Михайлови Чемерисови. Він від року старав ся о заложене читальні, щоби через то запровадити в селі взаїмну любов і просвітити нарід. За три літа свого начальства муравлиною працею

— Справді, бабуся, були; але проте з того нічо не вийшло.

— Що-ж она собі думає? Чи-ж ти не пристойний, чи каліка, чи із злої фамилії, чи що такого! — говорила бабуся піднесеним терпким голосом. — О! того я по Ковальських не надіяла ся!

— Але-ж, бабуся, кождий батько рад би своїй дитині як найлучше. Я цілком не дивую ся Ковальському. Самі знаєте, які гаразди тепер у сьвященників!

Батько потакував на се сумно головою.

— То не красно, то не чесно! — говорила бабуся, як би до самої себе. — Хіба становище сьвященника не важне?... Але коли так, то казала Феся, що обійде ся — додала енергічно і гнівно. — Стефка, правду сказавши, не дуже то так мені й подобала ся. Я маю для тебе иньшу панну, але мусиш тепер мене слухати, а не свого розуму!

— Мені тепер не треба нікого, бабуся, — боронив ся Славко. — Хіба я не маю для кого жити? Всьвьячу ся безженним і буду жити для родини. Сестри возьму до себе...

— Що, що? — зїрвав ся батько і видивив ся гнівно на сина.

— То, що чуєте.

— Я не позволю на таке! Затроїш собі ціле жите... я не позволю! Сестрами не жури ся; на те я є! А жінку собі найдеш; дівчат багато на сьвітї і то не таких це, як якась там Стефка.

— Тату, тату! Не говорили-б хоч ви такого! Оженивши ся, я не міг би вам ані троха помогти, а ви-ж помочи потребуєте; не так ви, як сестри...

— Бог ласкав! — відповів батько. — В тім не твоя голова!

— Не моя голова; але я бачу, що ми у крайну нужду попадемо в тім селі.

— З того ще не виходить, аби ти собі самі сьвіт завязував!

— Добре, добре! Але-ж на таку біду, яку нині бачу в Залісїю по тій бурі, просто дивити ся годї; а не то щоб я від селянина брав який грїш за потребу. А такі самі й иньші села...

— То що-ж ти думаєш робити? — питала ся бабуся.

— Тепер з Заліся ані не рушу ся; досить уже наїздив ся і людей пізнав! Тільки й користи з того! А що буде дальше, побачу. Як бим мав гроші, записав бим

ся ще на який иньший факультет, а так... буду радше сидіти дома поки-що.

Бабуся хитала тільки журливо головою на таку мову. — І хто би бувпо Ковальських такого сподївав ся? — додала ще гірко і пішла приготувати для Славка сніданок.

А о. Левіцкий, похиливши голову, промовляв: — Рік уже стратив! Тепер знов чекай!

— Не журіть ея, тату, — успокоював его син. — Якось то буде! я вже знаю, що зроблю! Нехай женитьба буде й оправдана, все-ж мотиви єї більше самолюбної натури і чей героїством єї не назвете?

— Героїством... героїством... — воркотїв старий Левіцкий. — То пуєта фраза, сину! Героїством є виховати таку численну родину, яку я маю, а крайним самолюбством є жити одиноко, для себе лише.

— Для себе живють лиш ненормальні люди — відповів син. — Хто-ж хоче мати якась вдоволене з життя, той мусить для других жити, як не для своєї родини, то для чужих. А я вважаю себе нормальним чоловіком, не яким скупарем або півголовком. Подружне жите не є героїством, коли оно веї клопоти і смутки винагороджує й потїхами.

(Дальше буде).

постарався о ліпші дороги для громади, зменьшив в селі вейляки надужитя, заложив касу громадську з фондом 76 зр., котрі узбирав з кар і інших доходів громадських, а тепер всіма силами старався о читальню, що ему і удалося. А що на разі не було де помістити молоденької читальні, відступив на ту ціл власну хату і прирік, що в будучности постарася купити коршму на власність громади, в котрій помістить читальню і крамницю. „Ми дуже влячні будемо нашому начальникови. Наші діти і внуки з пошанованем будуть згадувати его імя, а світ нехай знає, що і ми прості люди уміємо ушанувати чесність і добро волю. Другі най читають і най учать ся, як належить робити, щоби заслужити собі на пошановане.“ — Дай Боже, аби ми могли і про наших буковинських двірників таке написати!

Докори совісти. 15-го лютого придержала поліція робітника Стясного в хвили, коли сей сїдав до вагону в Майдлінгу. Іван Стясни, 40-літний мужчина, огородник з заводу, служив через шість літ у огородника Фарніка в палаті Дрегера в Мислівцях на Мораві. Фарнік був вдівцем і жив спокійно з одинокою дочкою Марією в невеличкій хатинці в кінці парку. Стясни був частим гостем у него. В тім огородник занедужав і помер 29. січня. Стясни заопікував ся дівчиною, що сумувала тяжко по смерті батька. Він знав, що старий лишив гроші і се подрочило его жадобу. Але про злочин не думав. Тількож добра нагода зробила з него убійника. В его голові вилягла ся гадка забрати гроші і дорогоцінності по огороднику, утечи до Америки і там жити свобідно, без журби. Гадка ся переслідувала его безнастанно аж до місячної ночі 10-го лютого. Він спав в одній комнаті з сиротою. Місяць зійшов і освітив голову спячої дівчини. Тут він рішив ся. Встав з постели, пішов тихцем до пекарні, найшов там тесак до рубаня цукру і підійшовши до дівчини — ударив ним чотири рази по голові спячої. Відтак засьвітив, забрав всю ротівку, перетені, кілька годинників і пустив ся ночью до сусідної стації залізничної. Від 10-го до 15-го лютого був він в Берні, Празі, у Відні, знов у Празі, в Майдлінгу і знов в Відні де враз з сином своїм оглядав муз і і був навіть в цирку. Але нігде не находив Стясни спокою для себе. Образ убитої гонив его марою. Придержаний поліцією признав ся вповни до вини і сам розказав докладно всі обставини свого тяжкого злочину.

Ігла в торгівлі приносить величезні доходи фабрикантам і стає новим доказом, що навіть найменча дрібничка може стати жерелом зарібку і добробиту. До недавна вирабляла виключно Англія игли для цілого світа. Тепер вступила вже і Німеччина на дорогу конкуренції. Який се поплатний фабрикат, доказує найліпше зріст продукції игол в Німеччині, бо коли в р. 1895 вивезено з Німеччини 640.300 кильогр. игол, то в р. 1897 зріст вивіз на 1.079.100 кильогр. Половина всіх німецьких игол іде до Хін.

Молоду палійку судив сими днями черновецький красвий суд присяжних. Марія Бучовська, 14-літня дівчина, що була на службі в Олексі Маєрінга, підпала для неї стодолу так, що кинула запалений сірник між соломом. Шкода з пожежу виносила 900 зр. Та дівчина допустила ся вже перед тим чотири рази того самого проступку на інших своїх хлібодавцях і раз була вже карана 6-місячним арештом. Дятого поставив єї суд під догляд двох судових лікарів, чи она не хора на умі, але ті ствердили, що дівчина нормально розвинена духово і може застановляти ся над своїми вчинками. В суді признала ся до вини і толкувала ся неосторожністю і тим, що не застановляла ся над наслідками своєї неуваги. Відповіді єї ясні і докладні роблять вражінє правди, а ціла єї статя вражінє боязливої і смирної дівчини. Оборонець радив увільнити обвинену, бо заходять можливості, що дівчина дідала під впливом „непоборимого примусу.“ Лава присяжних увільнила обвинену; очевидно думали, що дівчина не сповна розуму. Прокуратор зголосив відклик. Взагалі та дівчина то загадка для правників і лікарів — чи в ній є яке збочене умислове, чи вчасно розвинені лихі інстинкти.

Війна в воздухах — уже перестала бути витвором уяви, а стає страшною дійсністю. Земля уже стає за мала для людей, щоби убивати себе, тож підносять ся у воздухах, щоби зискати простору для взаємної погуби. Тепер треба Росії признати першенство що-до способів провадження воздушної борби, бо інші держави уживають баллонів тільки на те, щоби розвідувати положене неприятеля. А російські піоніри пішли богато дальше — утворили цілу ескадру з баллонів, що в силі не лише підняти себе взаємно і віддавати важні прислуги в розвідуючій і звіщаючій службі, але також і брати безпосередній уділ в страшнім, погубнім бою. Понад табором неприятельским можуть російські баллони уносити ся на такий високости — де не досягне їх не то карабінова куля, але і вистріл полевой гармати. Після донесеня *Русс. Інваліда* піднесли ся недавно три баллони военні на високість 1000 м., відтак 1400 і 1600 м. і змогли через цілий час держати ся так близько себе, що з лодок можна було розмавляти. По кількогодіннім леті спустилися баллони в одній лінії на відлеглості 10 до 15 км. один від другого. Кожда російська твердиня має власний відділ воздухоплавний, заосмотрений у всі потрібні вибухові матері і прибори. При частих виправах не приключаются жадні нещасливі випадки. Щож тепер поможуть найсильніші твердині панцирні забезпеченого табору, коли з недосягнутої високости можна буде вкинути в їх нутро град вибухаючих бомб, що нанесуть смерть і знищене?...

Королівским доставцем може після англійского права назвати себе кождий купець, у котрого купить що-небудь котрий з членів королівської фамілії. Недавно тому один з князів, котрий не міг вийти з грошевих клопотів задля своєї скупої пенсії, убрав ся по цивільному і пішов незнаний до заставничого закладу, щоби заставити свій дорогий зиґарок. Але властитель закладу пізнав королівські відзнаки на зиґарку, пізнав і князя та сейчас замовив собі величезну вивізку з написею: „королівский надворний доставець.“ Поліція казала ему зняти таблицю, але купець не дав собі взяти свого права, аж ціла річ дійшла до королевої Вікторії і она відкупила той титул за 50 фунтів штерлінгів.

Електрична друкарня. Німці Мерай, Горват і Роґа одержали патент винаходу на заведење електричної друкарні. При помочи автоматичних приладів можна буде складати по 500 стихів на годину, так що в порівнаню з ручним складанем черенок заощадить ся 86 прц. Центральна друкарська машина при помочи електричної трансмісії може бути сполучена з кількадесятьма іншими, так що дневник міг би виходити рівночасно в кількадесяти містах. Було би то великим заощадженем коштів пересилки і прискоренем інформацій.

Баллон метеорологічний один з тих, що їх випустили 18-го лютого рівночасно в Страсбурзі, Парижі і Петербурзі унав дня 27-го лютого в лісі при дорозі між Розенталем а Франкенбергом в Німеччині. Після апаратів, що находили ся в баллоні виходить, що баллон звніє ся був на 14.000 метрів, а найнижша температура виносила 60 степенів зимна.

Небезпечна грозьба. В Смирні прогналі турецького урядника за недбалство в урядованю. На те він усьміхнув ся тай каже: „Се заплатити смертию велика сила людей!“ За ту грозьбу припровадили его перед судю, а він так оправдував ся: „Закам я вступив до уряду перед 15 літами був я лікарем. Тепер я вже забуб штуку лікареку, але з недостатку утриманя буду мусів знов взяти ся лічити людей.“ Судя подумав і казав назад дати ему его уряд, бо его димісія могла би справді потягнути за собою лихі наслідки для хорих.

Отруїла ся учениця приватної школи крою, 16-літня К. Маврерівна. Дівчина принесла 27. лютого до школи фляшочку і зібравши довкола себе товаришки сказала. „Дивіть ся, тут є сильний розчин фосфору, я випю те все одним ликом“ — і проковтнула весь фосфор з фляшочки. Хора лежала дома; коли завізвали до неї міського фізика др. Ремера, він застав єї вже в без-

вихіднім положеню. Скоро потім померла дівчина, не давши виясненя свого розлучливого вчинку.

Дрібні вісти. Велике фальшоване банкнотів викрив англійский банк в Лондоні. Іменно показало ся, що фальшівники підрабляли банкноти по 10 фунтів штерлінгів (125 зр.) та що пушено їх вже около тисяч штук. Они незвичайно подібні до правдивих, мають дату місяця січня і печатані у Відні. — Перед тижнем номер в Дунґен, округа Естероде, шинкар Шарайна. Перед смертию зізнав він на сповіді, що перед 20 літами поповнив морд на молоденькій учениці тамошної школи. За той злочин потягнуто до одвічальности учителя школи в Дунґен і сказано его на 15 літ вязниці. Тую кару відсидів учитель невинно. — В Берні, в тамошнім магазині тютюну і штемплів украли дня 2 марця штемплів на 1500 зр. Злодії не лишили цісарского театру Мігервурцера заангажували Кайнца з Берлина. — Турецкий посол в Парижі Нумір Бей прийшов на послідній бал президент-та ренублики без феса, з відкритою головою, з шапокляком в руці. Уважають се за ознаку, що реформа Туреччини іде вперед...

Померла вдова по старшій управителю поштовім Матильда Мановарда в Чернівцях в 75 році житя.

Телеграми „Буковини“.

3 дня 4-го марця 1897 року.

Відень. Цісар іменував надзвичайного професора церковного права на університеті в Інсбруку Германа надзвичайним професором в тім самім фаху на університеті в Чернівцях.

Атени. Спільна нота європейских держав, доручена вчера грецькому правительству заявляє, що держави не злякають ся перед жадним примусовим, хотьби найстрашнішим способом, коли Греція не відкличе свої війська і кораблі з Крети в протягу шість днів.

Канеа. Адмірала держав постановили зайняти місцевости Селіно і Кандано під свою опіку в тій цілі вислали чотири кораблі. — Полковник війск грецьких Васос отримав зазив, щоби позволив всім турецьким родинам виїхати свобідно з Крети.

Білгород. Роздаване оружя башпобжукам арнавцям через турецьке правительство викликає тут несуючій, бо заходить можливість збройної нападу на територію сербеку.

Канеа. Зворушене населеня дальше треває. Відділи війська скріплено; похорони полковника Зулеймана відбули ся без пригоди. Трем грецьким кораблям удало ся довести на Крету поживу і муніцію.

Софія. При параднім пирі відповідав сербский король на тоаст князя, дякуючи княжій парі за щире і величаве принятє, так само і цілому болгарскому народови. Оно є доводом братерскої приязни обох народів. Король переконаний про потребу такої щирої звязи між тими обома народами, одної раси і одної віри. В тім переконаню буде старати ся, щоби той союз чим раз більше затісняв ся, і лучив спільність інтересів обох народів. Відтак пив на здорове княжой парі і болгарского народа.

Хто хоче мати добру і дешеву МАШИНУ до ШИТЯ,

най удасть ся до мене, то певно не пожалує. Нові продаю дешевше як всюди, а употреблені, ще добре удержані почавши від 20 зр. і то за готові гроші і на виплат. Хто купить у мене нову чи стару машину, за реперацию не потребує журити ся, бо я роблю тую безплатно через цілий рік.

Русини, удавайте ся до мене, бо я також Русин і обедужу Вас по братньому.

З поважанем
В. Данилевич,
машиніст у бровари Штайнера в Чернівцях, при ул. залізничій (Bahnhofstrasse) ч. 26.

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з антики Ріхтера в Празі, загально признаний знаменитий усмирюючий лік на втиранє: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх антиках. Просимо жадати сей загально улюблений лік просто під назвою Ріхтера Liniment з котвицею і приймати з осторожністю лише флашки зі знакам охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві.

Антика Ріхтера під золотим львом у Празі.

„РУСКА БЕСІДА“
в Чернівцях

має на складі отсі свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“
для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за рочник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА,“
сумна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр

„Слова правди і науки“
з поезій Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток для чемних діточок.“
32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“
Даруночок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр.

На поchtову пересилку треба додати по 5 кр. за річник „Бібліотеки,“ а по 2 кр. за кожду поодинокую книжочку.

Замовленя приймає й редакція „Буковини.“

Прекрасна повість Ольги Кобилянської **„Царівна“** вийшла накладом „Буковини“ окремою книжкою, котра має 424 сторін, вісімки, і коштує лише 1 зр. 20 кр., з пересилкою не рекомендованою 1 зр. 30 кр., з рекомендованою 1 зр. 40 кр. Передмову до повісти написав Осип Маковей.

„Царівна“ так своїм змістом, артистичним обробленем, як і благородною тенденцією визначає ся дуже поміж нашими новітніми повістями.

Купити можна в редакції „Буковини“. Тут також можна дістати оповіданє О. Я. Кониського **„В день сьвятої волі“** за 10 кр., з пересилкою 12 кр. і оповіданє Т. Гаїна **„Перші Зорі“** за 30 кр., з пересилкою 35 кр. Купуйте!

„Дністер“
товариство взаїмних обезпечень
у Львові ул. Валова ч. 11.

Перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Впреосєв. Митр. і Преосєв. Еп. Ординарияти всіх трех галицких Епархій, обезпечає будинки, скот, господарські знарядя, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливих вогонь за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди лівідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі, а договори заключені з першими Товариствами контрасекураційними подають „Дністрови“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси „Дністра“ приймає банк краєвий у Львові при позичках іпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услівя і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць вкладки до опрочентованя по 5 процент. І гаранція цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїленє агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

П. Т.

Отсим маю честь повідомити шановних відбирателів, гостей і публику, що я перебрав істнуючий доси під фірмою

АНТІН ТАБАКАР і ГАІНА
склад корінних товарів, вин і делікатесів
— (заснований 1812 р.) —
а окрім того

АГЕНТУРУ і СКЛАД РІЛЬНИЧИХ МАШИН
з днем 1-го липня с. р. і буду дальше вести під мою власною фірмою

СТЕФАН ГАІНА.

При сій нагоді складаю сердечну подяку за довіре, оказанє так часто попередній фірмі, і прошу уклінно, мати те саме довіре на дальше і для мене, при чім запевняю, що все старатиму ся задоволити шановних гостей добірними товарами найліпшого сорта, низькими цінами і уважною услугою.

Прошу о часті замовленя і пишусь з поважанем
Стефан Гаїна.

Для панів учителів!
INSPECTIONSBERICHT
є на складі в друкарні
„Рускої Ради.“
Просимо о замовленя.

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ
повинна находити ся

Народописна карта
українсько-русского народу,
зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просьвіта“, а виконана в літографічнім закладі Андрія Андрейчина у Львові.

Книгарска ціна карти, наклеєної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просьвіти“ і передплатників „Зор“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просьвіті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

Рух поїздів залізничих

важний з днем 1-го мая 1896 після середно-европейского годинника.

Приходять	Поїзди			Відходять	Поїзди		
	поспінні	особові	мішані		поспінні	особові	мішані
до Чернівців				з Чернівців			
З Відня, Кракова, Львова, Станіславова, Коломиї і Снятина	1128	657	1028 550	До Снятина, Коломиї, Станіславова, Львова, Кракова і Відня	347	941	1029 538
З Букарешту, Яс, Сучави, Глибоки	329	912	1000 523	До Глибоки, Сучави, Яс, Букарешту	1203	717	1048 616
З Новоселиці, Садагури			1113 950	До Садагури, Новоселиці			430 612

Підчеркнені числа означують пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мин. рано. — Середно-европейский час рижить ся від львівського о 36 минут, а від черновецкого о 44 минут; коли на залізници є 12 год., то на львівськім годиннику є 12 год. 36 мин., а на черновецкім 12 год. 44 минут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях. За редакцію відповідає **Осип Маковей**.
З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовского.

